

РЕШЕНИЕ

№ 12860

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9760** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, ЕИК- [ЕГН], чрез управителя Н. М. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221722003703-091-001/24.04.2023 г., издаден от М. С. Х.- орган, възложил ревизията и В. И. С.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1270/01.09.2023 г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите.

Релевира се, че РА е незаконосъобразен, издаден при нарушаване на материалния закон, както и при нарушаване на изискванията на процесуалния закон. Според жалбоподателя спорът се концентрира по отношение наличието на осъществени от посочените доставчици спрямо дружеството- жалбоподател доставки на процесните стоки доколкото са налице и останалите предпоставки за упражняване на правото на данъчен кредит, визирани в чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС- доставчиците са регистрирани по ЗДДС лица, а РД притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред. Излага се, че приходните органи не са доказали по безспорен и несъмнен начин липсата на реална доставка. Претендира отмяна на оспорвания акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответникът– директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП, чрез процесуален представител

оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като недоказана и необоснована. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София – град, 73- състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221722003703-020-001 от 20.07.2022 г., връчена на 29.08.2022 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221722003703-020-002/29.11.2022 г. и №Р-22221722003703-020-003/23.12.2022 г., издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 01.03.2022 г. до 31.03.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221722003703-092-001/06.03.2023 г., връчен на 28.03.2023 г. Срещу констатациите в РД не е подадено възражение на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство ревизионен акт /РА/ №Р-22221722003703-091-001/24.04.2023 г., издаден от М. С. Х.- орган, възложил ревизията, и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 26.06.2023 г. Със същия са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 32 250,42 лв., ведно с лихва в размер на 3 504,54 лв. за данъчен период м. 03.2022 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че за ревизираните периоди „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД осъществява дейност, свързана с покупко- продажба на санитарно оборудване. Дружеството стопанисва обекти, в т.ч. складове, шоурум, складово хале с магазин, подробно описани в РД.

С цел събиране на доказателства за установяване на относими за дейността на дружеството факти и обстоятелства в хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 ал. 1 от ДОПК на ревизирания субект са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с №Р-22221722003703-040-001/30.08.2022 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221722003703-040-002/08.02.2023 г., в отговор на които частично са представени документи. Посочено е, че от „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД не е приложена счетоводна отчетност по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, в т.ч. счетоводни документи /първични/, касови и банкови документи, регистри по реда на чл. 124 от ЗДДС за периода на ревизията. Не са представени хронологичен регистър на осъществените стопански операции, документи за удостоверяване на извършени от ревизираното лице покупки, респективно продажби и пр.

С Протокол №1769520/08.02.2023 г. са присъединени документи и доказателства, събрани при извършена предходна ревизия на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД по ЗДДС за период от 01.02.2017 г. до 31.10.2021 г.

С Протокол №1862401/14.02.2023 г. са присъединени документи и доказателства, събрани при извършена насрещна проверка на доставчик „АРИАДНА 93“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица на контрагенти на ревизираното лице, в т.ч. „ГРЕТИ - ТРАНС 2008“ ЕООД е ЕИК[ЕИК], П. Г. РОГОЖАРСКИ с ЕТ „ПЛАМЕН 1777- ГЕРГИНА РОГОЖАРСКА“ с ЕГН [ЕГН], „ГАУДИ ДИ ЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТАНИК 22“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ГАЛАТЕРА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТРАФКОМ“ ООД с ЕИК[ЕИК].

Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит:

Съгласно констативната част на РД, от страна на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД не са представени документи и писмени обяснения относно основанията за извършените сделки, договори, анекси, протоколи към тях и др. във връзка с осъществени стопански операции за процесния период, както в качеството на получател на стоки и/или услуги, така и в качеството на доставчик /договори за наем, за доставки, за услуги и др., стоков поток, наличности на стоки към 31.03.2022 г./ По отношение на доставка по фактура №80000091 от 31.03.2022 г. с данъчна основа 87 250,00 лв. и ДДС 17 450,00 лв., издадена от „АРИАДНА 93“ ЕООД, е установено, че същата е с предмет - ремонт. Присъединена е извършена насрещна проверка на доставчика, при която е констатирано, че ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в отговор не са представени документи.

След проверка в информационната система на НАП, приходните органи са констатирали, че за спорния период м. 03.2022 г. няма фактура, издадена от „АРИАДНА 93“ ЕООД с получател „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД. Дружеството- доставчик е регистрирано с предмет на дейност „Търговия на дребно с компютри и периферни устройства“.

Относно декларираните разходи за ремонт по фактура №[ЕГН]/31.03.2022 г. от страна на ревизираното лице не са представени данни за тяхното осчетоводяване и място/обект на изпълнение.

По отношение на доставки на гориво от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] и „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], е установено, че съгласно „Справка за ПС“, с данни предоставени от КАТ, ревизираното лице притежава пътни превозни средства, но не са представени доказателства за ползването им, в т.ч. пътни листа, товарителници, както и не са установени други разходи за експлоатация на МПС, във връзка с дейността на дружеството.

Относно декларирани доставки от „КОЗИРОГ- Д“ ООД е установено, че в „дневник покупки“, ревизираното лице е включило издадени три фактури за извършени авансови плащания общо в размер на 66 666,66 лв. и начислен ДДС 13 333,34 лв. По отношение на така декларираните доставки не са представени доказателства за извършени плащания, за възникнало данъчно събитие и изискуемост на данъка и съответно упражняване правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 25 ал. 7 от ЗДДС.

В хода на ревизията е установено, че в дневника за покупки ревизираното лице е включило фактури, издадени от „ТЕКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за извършени доставки на „санитарно оборудване“ в общ размер на 4 975,40 лв. Фактура №5633/25.03.2022 г. не е включена в дневника за продажби на „ТЕКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, както и същата като номер не попада в диапазона на номерата на другите издадени фактури. Процесната фактура не е представена от ревизираното лице, поради което за дружеството не е налице правото на приспадане на данъчен кредит.

Въз основа на гореизложеното, органите по приходите са приели, че на основание чл.

68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното дружество не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 31 377,09 лв., както следва:

- в размер на 17 450,00 лв. по 1 фактура, издадена от „АРИАДНА 93“ ЕООД, с предмет на доставките - „ремонт“;
- в размер на 113,08 лв. по 5 фактури, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и фактура, издадена от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с предмет на доставките - „гориво“;
- в размер на 13 333,34 лв. по 3 фактури, издадени от „КОЗИРОГ-Д“ ООД, с предмет на доставката - „авансово плащане“;
- в размер на 480,67 лв. по фактура, издадена от „ТЕКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с предмет на доставката - „душ кабина, огледало, стъклен“.

Отделно от горното, при ревизията е установено, че фактура №13445 от 08.03.22 г. с получател „ТАНИК 22“ ООД, ЕИК[ЕИК] с данъчна основа 4 366,67 лв. и предмет на доставка „обзавеждане за баня и санитарна керамика“, не е отразена в регистър продажби на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД. В тази връзка, на основание чл. 86 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 873,33 лв. по посочената фактура.

Процесният РА е оспорен по административен ред и потвърден с Решение №1270/01.09.2023 г. на директора на дирекция ОДОП- С. при ЦУ на НАП.

По делото е приета административната преписка.

От правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Ответникът е представил заповедите, издадени във връзка с определянето на компетентния орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя. Спазена е установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Видно от приложените РА и РД, същите са подписани с КЕП.

Съдът намира за нужно да отбележи, че издаването на РД и РА извън срока е нарушение, което не може да се квалифицира като съществено, поради което и не се отразява на законосъобразността на акта. Сроковете по чл. 117, ал. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК са инструктивни, а не преклузивни, неспазването им не преклудира правото на оправомощените лица да издадат съответния административен акт, нито води до нарушаване или ограничаване на правото на защита на ревизираното лице.

Съгласно трайната съдебна практика, процесуалните нарушения са от категорията на

съществени такива, в случаите, които тези нарушения засягат правото на защита на участващите в производството лица, а също така и нарушения, които, ако не бяха допуснати, крайният резултат, т.е. крайният акт би бил различен от постановленията такъв. В случая не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно материалната законосъобразност на РА:

Предмет на спора е РА, с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 32 250,42 лв., ведно с лихва в размер на 3 504,54 лв. за данъчен период м. 03.2022 г.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

Юриспруденцията последователно е дефинирала материалноправните и формалните предпоставки за възникване на правото на приспадане. Към първата категория се отнася своенето на качествата данъчнозадължено лице от доставчика и от получателя, и използването на получените стоки и услуги, за които се претендира правото на приспадане, за нуждите на сключени от получателя облагаеми сделки /така т. 28 от решението на Съда по дело С-277/14/. Формална предпоставка данъчнозадълженото лице да притежава фактура, в която трябва ясно да са посочени идентификационният номер за целите на ДДС, под който данъчнозадълженото лице е извършило доставката на стоките или услугите, пълното наименование и адресът на това лице, както и количеството и естеството на доставените стоки /вж. т. 29 от цитираното решение/.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. В този смисъл и според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги.

Съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката/, а при доставката на услуги – към момента на извършването им /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/.

Несъмнено получаването на стоките/услугите по облагаемите доставки и използването на стоките/услугите за независимата икономическа дейност на ДЗЛ са част от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав /вж. чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/ и като релевантни за съществуването на

спорното правоотношение факти са предмет на доказване– чл. 153 ГПК. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид задължение.

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 31 377,09 лв., както следва:

1. В размер на 17 450,00 лв. по фактура №80000091 от 31.03.2022 г., издадена от „АРИАДНА 93“ ЕООД, с предмет на доставките - „ремонт“.

Установено е след проверка в информационната система на НАП, регистър „дневник за продажбите“, че за м. 03.2022 г. няма фактура, издадена от „АРИАДНА 93“ ЕООД с получател „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД. От страна на ревизираното лице също не са представени данни за осчетоводяване на разходите по фактурата, като и не е установено място/обект на изпълнение. Констатирано е, че соченият доставчик „АРИАДНА 93“ ЕООД е с регистриран предмет на дейност „Търговия на дребно с компютри и периферни устройства“, т.е. не кореспондира с предмета на доставката.

От публичноправните задължение на доставчика в динамичния фактически състав по начисляването на данъка значимо за възникването на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя на получателя е издаването на данъчния документ / чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1; чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/. Не са част от пораждащия правото на приспадане фактически състав фактите на изпълнението или неизпълнението, респ. точното или неточно изпълнение от доставчика на задължението му за декларира задължението си за корпоративен данък с ГДД по чл. 92 ЗКПО и съдържанието на декларацията /арг. и в т. 39 от решението на Съда по дело С-277/14/. С арг. от т. 3 на диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13 е недопустимо обвързването на правото на приспадане с отчитането на прихода от услугата при доставчика. В този смисъл е Решение № 8817/06.07.2020г. по адм. дело №3513/2020г., Първо отделение. В Решението от 15 Септември 2016 г. по дело С-516/14 на СЕС /т. 41 и сл./ СЕС за пореден път припомня формалните предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, като сочи, че "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с член 226 от тази директива (вж. в този смисъл решения от 1 март 2012 г., *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W. Nisiewicz*, C-280/10, EU:C:2012:107, т. 41 и от 22 октомври 2015 г., *PPUH Stehcomp*, C-277/14). Подчертава, че принципът на неутралитет на ДДС налага да се допусне приспадането дори и при неизпълнението на някои от формалните изисквания, стига да са изпълнени материалноправните предпоставки, но когато данъчната

администрация безспорно разполага с цялата необходима ѝ информация за да установи последните. Освен това, издаването на фактури и включването им в дневниците за продажби и в справките-декларации не елиминира необходимостта от изследване на реалното осъществяване на доставките и тя изрично и многократно е подчертавана и в практиката на Съда на Европейския съюз. Съгласно чл. 6, ал. 5 ЗСч. може да се приеме, че е налице документална обосновааност и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ал. 1 и 3 (в т.ч. предмет и стойностно изражение на стопанската операция), при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

Следва да се има предвид, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 *Le Rayon d'Or*) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ. Т.е. доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации.

В случая липсват доказателства за реално изпълнение на услугите по ремонт, което безспорно препятства правото на приспадане на данъчен кредит. Предвид изложеното жалбата е неоснователна в тази част.

2. В общ размер на 113,08 лв. по фактура № [ЕГН]/11.03.2022 г., с ДО-83.33лв., ДДС- 16.67 лв., издадена от „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и по 5 фактури, издадени от „ЕКО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, както следва:

№[ЕГН]/22.03.2022г., с ДО- 81.37лв., ДДС- 16.27 лв.; № [ЕГН]/29.03.2022г., с ДО- 81.42лв., ДДС- 16.29 лв.; № [ЕГН]/04.03.2022г., с ДО- 81.27лв., ДДС- 16.25 лв.; № [ЕГН]/10.03.2022г., с ДО- 156.41лв., ДДС- 31.28 лв.; № [ЕГН]/16.03.2022г., с ДО- 81.58лв., ДДС- 16.32 лв., всички фактури с предмет на доставките - „гориво“.

При „Справка за ПС“, с данни предоставени от КАТ, е установено, че дружеството- жалбоподател притежава пътни превозни средства, но не са представени доказателства за ползването им, в т.ч. пътни листа, товарителници, както и не са установени други разходи за експлоатация на МПС, във връзка с дейността на дружеството. Предвид констатираното и доколкото тежестта на доказване е на претендиращия правото на приспадане на данъчен кредит, а в хода на ревизионното и съдебното производство това не е сторено от субекта и в тази част е неоснователна.

3. В размер на 13 333,34 лв. по 3 фактури, издадени от „КОЗИРОГ-Д“ ООД, както следва: № 2895/22.03.2022 г., с ДО- 20833,33 лв., с ДДС- 4166,67лв; № [ЕГН]/04.03.2022г., с ДО- 25000, ДДС-5 000; № [ЕГН]/15.03.2022г., с ДО- 20833,33лв., ДДС- 4166,67лв., всички фактури с предмет на доставката - „авансово плащане“.

По отношение на така декларираните доставки не са представени документи за извършено авансово плащане и други относими към доставките документи, липсват осчетоводени плащания по спорните фактури.

При наличие на авансово плащане е приложима разпоредбата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, съгласно която: „Когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка. В тези случаи се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане. Т.е., в хипотезата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС няма настъпило данъчно събитие, но данъкът е изискуем и на основание чл. 86 от ЗДДС за задълженото лице е настъпило задължение да го начисли. Същевременно съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка. Плащането по своята същност представлява изпълнение на парично задължение. Правилно е прието от приходните органи, че плащането предполага наличието на облигационни отношения между контрагентите, в изпълнение на които длъжникът престара на кредитора съответна сума пари съобразно договореностите

пomeжду им, и тази сума реално да е постъпила в патримониума на лицето. В случая дружеството- жалбоподател не е ангажирало доказателства в тази насока както в хода на ревизията, така и в съдебната фаза. Липсата на доказателства за извършени плащания, за възникнало данъчно събитие и изискуемост на данъка, влекат до отказ от признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 25 ал. 7 от ЗДДС, поради което жалбата в тази част е неоснователна.

4. В размер на 480,67 лв. по фактура №[ЕГН]/25.03.2022 г., издадена от „ТЕКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с предмет на доставката - „душ кабина, огледало, стъклен“, с ДО- 2403лв., ДДС- 480.67лв..

Установено е, че конкретната фактура не е включена в дневника за продажби за процесния период от страна на „ТЕКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Фактурата не е представена от ревизираното лице, поради което за дружеството не е налице и предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС. В изпълнение изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 11 ЗДДС получателят по доставката следва да притежава фактура или други документи към нея, в които стоките или услугите са индивидуализирани в достатъчна степен, за да е възможна проверката относно наличието на доставка и използването на стоките и услугите за осъществяваните от получателя облагаеми доставки (в този смисъл Решения на СЕС от 8 май 2013 г. по дело C-271/2012., Petroma Transports SA, т. 36 и от 15 септември 2016 г. по дело C-516/14, Barlis 06, т. т. 26). Т.е., императивно в нормата на чл.71, т.1 ЗДДС е заложено изискването за притежаване на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на конкретната доставка, по която лицето е получател, за да бъде претендирано упражняването на правото на данъчен кредит. В случая спазването на това изискване не е доказано от жалбоподателя. Предвид това, законосъобразно с РА е постановен отказ от признаване на право на приспадане на данъчен кредит в размер на 480,67 лв.

5. Досежно допълнително начисления на основание чл. 86 от ЗДДС данък в размер на 873,33 лв. по фактура №13445 от 08.03.22 г., с предмет на доставка „обзавеждане за баня и санитарна керамика“, издадена към „ТАНИК 22“ ООД, следва да се има предвид, установеното от органите по приходите, че посочената фактура не е отразена в регистър продажби на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД. Т.е. не са спазени разпоредбите за деклариране и отчитане по чл. 124 от ЗДДС, поради което РА е законосъобразен и в тази част.

Предвид всичко изложеното до тук, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото в полза на ответника на основание чл.8, ал.1 във вр. с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част в размер на 3510.40 лева.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 73-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, ЕИК- [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р-22221722003703-091-001/24.04.2023 г., издаден от М. С. Х.- орган, възложил ревизията и В. И. С.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1270/01.09.2023 г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с която са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 32 250,42 лв., ведно с лихва в размер на 3 504,54 лв., за данъчен период м. 03.2022 г.

ОСЪЖДА „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, ЕИК- [ЕГН], да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 3510.40 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: